

**ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРИЗНАЧЕННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ
СУДОВИХ ЕКСПЕРТИЗ В ХОДІ РОЗСЛІДУВАННЯ
КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ
У СФЕРІ ВИРОБНИЦТВА СПОЖИВЧИХ ТОВАРІВ**

Валерій Дмитрович ПЧОЛКІН,

*доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри кримінального процесу,
криміналістики та експертології Харківського
національного університету внутрішніх справ
<https://orcid.org/0000-0002-3379-5036>*

Айтадж Ідріскізи МУРАДЛИ,

аспірантка ХНУВС

В розслідуванні кримінальних правопорушень, що вчиняються при виробництві споживчих товарів, важливу роль відіграють судові експертизи. Це обумовлено необхідністю застосування спеціальних знань при роз'ясненні певних питань, що мають значення у кримінальному провадженні. Використання спеціальних знань неможливе без впровадження у практику протидії злочинності науково-технічних засобів, нових методів виявлення та вилучення об'єктів, пов'язаних з кримінальним правопорушенням, сучасних методик експертних досліджень. Від якісного забезпечення досудового розслідування сучасними досягненнями науки і техніки значною мірою залежить швидкість розслідування, повнота й якість зібраних матеріалів кримінального провадження.

Ефективність експертного забезпечення досудового розслідування залежить від чіткої законодавчої регламентації діяльності з питань призначення і проведення судової експертизи та відповідності цих норм іншим законодавчим актам України. До основних законодавчих актів що регулюють діяльність всіх експертних установ, слід віднести: Конституцію України, КПК України, Закон України "Про судову експертизу", Інструкцію про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичні рекомендації з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень, що затверджені наказом Міністерства юстиції України від 08.10.1998 № 53/5, які визначають порядок призначення судових експертиз, обов'язки суб'єктів експертної діяльності, їх права та відповідальність, організацію проведення експертиз та оформлення результатів [1,2,3,4,5, с. 310].

Стаття 1 Закону України "Про судову експертизу" визначає судову експертизу як дослідження експертом на основі спеціальних знань матеріальних об'єктів, явищ і процесів, які містять інформацію про обставини справи, що перебуває у провадженні органів досудового розслідування чи суду[3]. Судова експертиза, аналізуючи певну інформацію, надає відповідь у такій формі, яка є зрозумілою та більш

прийнятною для сторін кримінального провадження. Зростання значущості використання спеціальних знань у кримінальному процесі, впровадження принципу змагальності сприяло розширенню обсягу норм, що їх регламентують у чинному КПК України, у тому числі визначають порядок призначення та провадження експертиз (залучення експерта) [6, с. 144]. КПК України регламентує підстави проведення експертизи, порядок залучення експерта та спеціаліста, отримання зразків для проведення експертизи, порядок вирішення питання про відвід експерта, спеціаліста та ін. Відповідно до ч.1 ст. 242 КПК України, експертиза проводиться експертом за зверненням сторони кримінального провадження або за дорученням слідчого судді чи суду, якщо для з'ясування обставин, що мають значення для кримінального провадження, необхідні спеціальні знання.

Однак, слід зазначити, що у діючому КПК України відсутнє визначення понять первинної, додаткової, повторної, комісійної та комплексної експертиз. Так, відповідно до ч. 2 ст. 332 КПК суд має право своєю ухвалою доручити проведення експертизи експертній установі, експерту або експертам незалежно від наявності клопотання сторін кримінального провадження або потерпілого, якщо суду надані кілька висновків експертів, які суперечать один одному, а допит експертів не дав змоги усунути виявлені суперечності [2]. За своїм змістом ця норма надає можливість суду призначити повторну експертизу, проте статус такої експертизи не визначено. Разом з тим у ст. 4 Закону України “Про судову експертизу” зазначається, що правильність висновку судового експерта забезпечується можливістю призначення повторної експертизи, яка доручається іншому експерту, експертам. Таким чином, спостерігається прогалина у законодавстві, що потребує усунення.

На підприємствах, що виробляють споживчі товари судові експертизи мають свої особливості [7, с. 173–185]. До числа таких експертиз належать: судово-товарознавча, судово-технологічна, судово-хімічна, судово-бухгалтерська, а також деякі інші види криміналістичних експертиз – речовин і матеріалів, трасологічна, почеркознавча та ін.

Судово-товарознавча експертиза споживчих товарів досліджує сировину, готову продукцію або документи, що відображають відомості про споживчі товари [8, с. 34]. Серед завдань товарознавчої експертизи є: визначення якісних змін товарної продукції, а також причин цих змін (мають виробничий характер, виникли при транспортуванні, зберіганні, в процесі експлуатації); під впливом яких причин змінилась якість споживчого товару та виникли різного роду дефекти; чи правильно виконані маркування та пакування товару; чи відповідає маркування та пакування споживчого товару вимогам нормативно-технічної документації або зразкам; яким підприємством і коли виготовлено товар (при умові наявності маркувальної інформації або відповідних супроводжувальних документів).

Судово-технологічна експертиза має на меті дослідження технологічного процесу виробництва споживчих товарів в цілому або його окремих етапів, щодо визначення їх відповідності встановленим правилам,

виявлення відхилень на тих чи інших етапах, а також з'ясування причин останніх та умов, що їм сприяють. Через великий обсяг та складність дослідження під час проведення судово-технологічної експертизи можуть бути запрошені декілька експертів, у тому числі і з різного профілю знань. Для проведення експертизи може утворюватися комісія експертів. Комісійна експертиза передбачає залучення спеціалістів із однієї галузі знання для розв'язання єдиного переліку завдань, з метою забезпечення об'єктивності та повноти експертного дослідження. Така можливість передбачена нормами Кримінального процесуального кодексу України. Однак, при цьому законом не врегульовано статусу кожного експерта та межі його окремих повноважень, порядку організації проведення таких експертиз та випадки складання ними одного чи окремих висновків. Це також стосується і випадків, коли для вирішення завдання необхідне залучення експертів з різних галузей знань, тобто проведення комплексної експертизи. Однак в КПК взагалі відсутні норми щодо можливості проведення таких експертиз.

Судово-технологічна експертиза споживчих товарів дає відповіді на питання: чи мали місце відхилення від технологічного режиму та у чому вони проявлялися; як порушення технологічного режиму відобразились на якості продукції і витраті сировини; які фактичні витрати сировини, напівфабрикатів й інших матеріалів при виготовленні одиниці й партії продукції; чи відповідає обсяг сировини, що списується на виробництво, фактичним його витратам; чи відповідає готова продукція нормативам; чи відповідають використані у процесі випуску споживчих товарів компоненти тим, що передбачені діючими стандартами; яка залежність наднормативних витрат від стану устаткування в умовах роботи на даному підприємстві. Результати судово-технологічної експертизи споживчих товарів можуть дати уявлення про обсяг неврахованої продукції, що випускається, про найменування сировини і напівфабрикатів, що могли бути зекономленими в результаті порушення технологічного режиму, що дозволить визначити збиток, який був нанесений підприємству.

Судово-хімічна експертиза дає можливість встановити: яка наявність у виробках компонентів передбачених рецептурою; яка кількість того чи іншого компонента у ваговій одиниці випущеної продукції; який хімічний склад і якість компонентів випущеної продукції; яка якість і стан сировини, призначеної для випуску продукції; чи має місце наявність токсичних речовин у випущеній продукції або сировині; який зміст вологи і сухих речовин у випущених виробках. Отже, при проведенні судово-хімічної експертизи споживчих товарів встановлюється наявність і відсотковий склад компонентів, з'ясовуються факти недовкладення і заміни сировини, що дозволяє виявити джерела розкрадання.

Судово-економічна експертиза на стадії досудового слідства та судового розгляду полягає у дослідженні матеріалів справи спеціалістом-економістом і наданні їм, відповідно до його спеціальних знань, висновку за поставленими питаннями, які відносяться до господарської діяльності та знайшли своє відображення в бухгалтерському та податковому обліку. Об'єктом судово-економічної експертизи є відображені в бухгалтерських

документах та облікових реєстрах господарські операції, які стали предметом розслідування чи розгляду в суді. Предметом дослідження судово-економічної (бухгалтерської) експертизи є бухгалтерські операції з обліку товарно-матеріальних цінностей і грошових коштів [9, с. 103].

Судово-економічна експертиза відповідає на наступні питання: установлення наявності чи відсутності нестач або надлишків товарно-матеріальних цінностей, періоду і місця їхнього утворення, а також розміру заподіяного збитку; визначення кола осіб, за якими по документальним даним у період утворення нестач або надлишків значилися товарно-матеріальні цінності; визначення документальної обґрунтованості списання сировини, матеріалів, готової продукції; встановлення недоліків в організації бухгалтерського обліку і контролю, що могли сприяти утворенню матеріального збитку і перешкождали його своєчасному виявленню; визначення службових осіб, що мають забезпечити виконання вимог бухгалтерського обліку і контролю.

Зазначене вище дає підстави стверджувати, що в ході розслідування кримінальних правопорушень, які вчиняються у сфері виробництва споживчих товарів, при підготовці та призначенні судових експертиз слідчі повинні враховувати специфіку виробництва, яка дозволяє використовувати окремим працівникам у корисливих цілях недоліки, що мають місце в технології виробничого процесу та у системі документального обліку.

Список використаних джерел:

1. Конституція України прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року. *Офіційний веб-портал Верховної Ради України*. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квітня 2012 року № 4651-VI. *Офіційний веб-портал Верховної Ради України*. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>
3. Про судову експертизу : Закон України від 25.02.1994 № 4038-XII. *Офіційний веб-портал Верховної Ради України*. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4038-12>
4. Інструкція про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичні рекомендації з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень, затверджені наказом Міністерства юстиції України від 08.10.1998р. №53/5. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0705-98>; Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів з питань судово-експертної діяльності: наказ Міністерства юстиції України від 21.06.2022 № 2578/5. *Офіційний веб-портал Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0687-22#Text>
5. Пиріг І. В. Теоретико-прикладні проблеми експертного забезпечення досудового розслідування: монографія. Дніпропетровськ : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ ; Ліра ЛТД. 2015. 432 с.
6. Щербаковский М. Г. Проведення та використання судових експертиз у кримінальному провадженні : монографія. Харків : В деле. 2015. 560 с.
7. Пчолкін В. Д. Особливості проведення експертиз при розслідуванні злочинів у сфері харчової промисловості. *Вісник ЛАВС МВС України*. 2003. Вип. 2. С. 173–185.
8. Петрова І. А. Теоретико-правові та організаційно-методологічні засади регулювання судово-товарознавчих експертиз споживчих товарів: автореф. дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.09 “Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність”; Харк. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2012. 40 с.
9. Панікаров В.Д., Попова С.М., Попова Л.М. Судово-економічна експертиза: Навчальний посібник. Видання 2-е, доп. та перероб. Харків: Еспада, 2008. 272 с.